

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: 34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177	Letna naročnina, Italija Lir 17.000
PODUREDNIŠTVO: 34135 Trst, Vico delle Rose, 7 - Tel. 414646	Letna inozemstvo » 25.000 Letna inozemstvo, USA dol. 30 Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXXIII. - Štev. 10 (1643)

Gorica - četrtek, 5. marca 1981 - Trst

Posamezna številka Lir 400

Poslanica sv. očeta za post 1981

Dragi bratje in sestre! Post je čas resnice. Kristjan, ki ga Cerkev kliče k molitvi, pokori in postu, k notranji in zunanji odpovedi, se namreč postavlja v pričujočnost svojega Boga ter spoznava in odkriva samega sebe. »Pomni, človek, da si prah in da se v prah povrneš« (besede pri pekeljenju). Pomni, človek, da si poklican k drugačnim resničnostim, kot so te zemeljske in materialne dobrine, ki te morejo odvrtiti od tistega, kar je bistveno. Spominjaj se, človek, svojega prvega poklica: Prihajaš od Boga in vračaš se k Bogu, ko greš proti Vstajenju, to pa je pot, ki nam jo je naznačil Kristus. »Kdor ne nosi svojega križa in ne hodi za menoj, ne more biti moj učenec« (Lk).

To je čas globoke resnice, ki spreobrača in nam vrača upanje, ko vse postavlja na pravo mesto, pomirja in budi zaupanje. To je čas, ki nas spodbuja k razmišljanju o odnosu do Njega, ki ga kličemo »Oče naš«, in vzpostavlja red, ki mora vladati med brati. To je čas, ki nas dela soodgovorne drug drugemu, ki nas osvobaja naše sebičnosti, naše majhnosti, hudobije in prevzetnosti. To je čas, ki nas razsvetljuje in nam omogoča, da bolj razumemo, kako smo dolžni drug drugemu služiti po Kristusovem zgledu. »Novo zapoved vam dam: Ljubite se med seboj!« (Jan 13, 34).

»In kdo je moj bližnji?« (Lk 10, 29). Ta čas resnice nas ustavlja na poti kot usmiljenega Samaritana in nam daje priložnost, da spoznamo svojega brata ter da v vsakdanjem darovanju postavimo v službo njemu svoj čas in svoje dobrine. Usmiljeni Samaritanec je Cerkev, je vsakdo od nas po poklicu in po dolžnosti. Usmiljeni Samaritanec živi življenje ljubezni. Sv. Pavel pravi: »Namesto Kristusa smo poslani« (2 Kor, 20). V tem je naša odgovornost! Poslani smo k drugim, k svojim bratom. Velikodušno izpolnimo to zaupanje, ki nam ga je izkazal Kristus.

Da, post je čas resnice! Izprašajmo sami sebe iskreno, odkrito in preprosto! Naši bratje so med temi ubogimi, bolnimi, zapostavljenimi, stariimi. Kako je z našo ljubeznijo? Kako je z našo resnico? Po naših skofijah in župnijah se v letošnjem postu sklicujemo na to resnico, ki je naša resnica, na to ljubezen, s katero se ta resnica dokazuje. Odprite torej svoj razum in poglejte okoli sebe, odprite svoja srca za razumevanje in naklonjenost, odprite svoje roke za pomoč. Dobro veste, da so potrebe velike. Zato vas spodbujam, da velikodušno sodelujete pri tem darovanju, in zagotavljam vam svojo molitev in svoj apostolski blagoslov.

Pohvala in zahvala

V januarju smo obhajali mesec katoliškega tiska. Obhajamo ga že dosti let. Ta mesec nam služi za to, da obudimo zavest o nalogah tiska, zavest, ki bi morala biti prisotna v duši vsakega kristjana, posebno pa še tistih, ki so v Cerkvi najbolj odgovorni za duhovno in kulturno rast božjega ljudstva.

SLOVENCIM V KATOLIŠKI TISK

Mislím, da smo se Slovenci važnosti verskega in katoliškega tiska zavedali, odkar smo se naučili brati; tega nas je učil A. M. Slomšek, ki je in ostane naš veliki učitelj. Saj če pogledamo v našo zgodovino, bomo poleg mohorjevč vedno srečavali tudi katoliške tehnik, mesečnike in celo dnevnik »Slovenec«.

Tudi danes smo vsaj zunaj Slovenije precej bogati na katoliškem tisku. Povsod, kjer živijo Slovenci in dovolj velikem številu, imamo versko ali katoliško revijo oz. tednik. Ob nedelji katoliškega tiska v Gorici smo dali nepopoln pregled tega tiska. Ugotovili smo, da imamo v Italiji naslednji katoliški tisk: v Trstu mesečnik Mladiko, v Gorici tednik Katoliški glas in mesečnik Pastirček, v Slov. Benečiji mesečnik Dom. Na Koroskem imajo tednik Nedeljo in za otroke mesečnik Otrok božji. V ZDA izhaja mesečnik Ave Maria, v Kanadi mesečnik Božja beseda. V zahodni Evropi izdajajo za izseljenice mesečnik Naša luč. V Argentini izhajajo Katoliški misijoni, Duhovno življenje in tednik Oznanilo. Poleg tega je tam še knjižna založba Slovenska kulturna akcija, ki izdaja revijo Meddobje in mesečnik Vestnik. V Avstraliji izhajajo Misli.

BREZ DENARNE POMOČI NE BO ŠLO

Toda tisk stane. Naklade vseh omenjenih revij in tednikov so povsod omejene. Nobeden se ne more vzdrževati samo z naročninami. Poleg teh so potrebni še posebni darovi bralcev, da more tisk izhajati. Tu se vidi požrtvovalnost slovenskih vernikov. S svojimi darovi pomagajo, da more ta tisk izhajati, kajti brez njihove velikodušnosti bi ne imeli svojega verskega in katoliškega tiska zunaj matične domovine.

Kar velja za druge, velja tudi za nas v Italiji. Brez pomoči naših velikodušnih ljudi bi tudi Katoliški glas, Pastirček in Mladika izhrali. V naši deželi je sicer deželna vlada, ki daje neko podporo za tisk, toda to ne zadošča pri sedanji draginji. Katoliški glas bi npr. imel ob koncu leta preko pet milijonov deficita, ki smo ga krili z deželno podporo in z darovi dobrotnikov.

Zaradi tega čutimo dolžnost, da se tukaj javno zahvalimo vsem, ki nam z denarno podporo in z darovi pomagajo, da moremo izhajati in vršiti svoje poslanstvo med našimi ljudmi. Dolžni smo zahvalo in pohvalo velikodušnosti naših slovenskih vernikov. Če bomo še naprej tako zvesto držali skupaj, se nam ni bati prihodnosti.

UREDNIŠTVO IN UPRAVA

Italijanska partija na pol poti

Ni dolgo tega, kar je jezuitska revija Civiltà Cattolica posvetila posebno študiju razvoju italijanske komunistične partije ob njeni 60-letnici. Njeno mnenje je, da je PCI na razpotju, ali naj gre naprej po poti demokratičnega razvoja ali naj ostane na pol poti med socializmom in stalinizmom. Omenjena jezuitska revija priznava, da je italijanska partija v 60 letih svojega obstoja prehodila dokaj dolgo pot v smeri demokratizacije, ni je pa še prehodila do konca, ostala je še nekako sredi reke. O tem da priča njen demokratični centralizem oz. pravilo, da kar sklene vrh, tega se morajo držati vsi; njena navezanost na Sovjetsko zvezo, ki je še vedno trdna; njeno nasprotovanje Atlantskemu paktu in zagovarjanje italijanske nevtralnosti med Atlantskim in Varšavskim paktom.

Zadnji dogodki so pa pokazali, da poveza med Sovjetsko zvezo in PCI ni tako trdna, kot se je zdela. Zdi se, da evrokomunizem italijanske partije postaja resničnost. O tem priča nedavni spor, ki je nastal med sovjetsko in italijansko partijo.

PCI je namreč zavzel svoje lastno stališče glede vdora sovjetskih čet v Afganistan in glede zadnjih dogodkov na Poljskem. Glede Afganistana je sprejel tezo, da ima vsaka država pravico do suverenosti in nevmišavanja drugih v svoje notranje zadeve. To je teza, ki jo od leta 1948 stalno zagovarja Jugoslavija. Glede dogodkov na Poljskem je pa italijanska partija mnenja, da je tam poljska komunistična partija izgubila zaupanje delavstva in da si ga mora sama znova pridobiti brez vsiljevanja od zunaj. To se pravi, da je proti poseganju drugih partij v notranje zadeve poljske partije.

To svoje mnenje je PCI javno izpovedala. Vsled tega je prejela iz Moskve ostro kritično pismo, v katerem jo sovjetski voditelji grajajo, češ da greši zoper solidarnost s Sovjetsko zvezo, ki je in mora ostati voditeljica in pokroviteljica vseh partij in njihov model. To zaupno pismo je na

nepojasnen način izšlo v reviji Panorama v italijanskem prevodu. Zamera med obema partijama je zaradi tega postala še hujska, ker v Moskvi sumijo, da je pismo ušlo iz tajnih arhivov italijanske partije v Rimu, to se pravi, da je italijanska partija sama hotela zaupno pismo objaviti.

O nezadovoljivih odnosih med sovjetsko in italijansko partijo priča tudi zadnji dogodek iz teh dni. V Moskvi so imeli 27. kongres partije. Kot vedno so tja poslale svoje delegate vse partije, ki so povezane z Moskvo. Do sedaj je italijanska partija na slične kongrese vedno pošiljala generalnega tajnika. Letos pa je namesto Berlinguerja poslala manj važnega člana centralnega komiteja Pajetto. Ta je zaman čakal, da bi prebral pozdrav italijanske partije v veliki kongresni dvorani pred pet tisoč delegati iz cele Sovjetske zveze. Končno so mu dovolili, da je svoje poročilo prebral v Domu sindikatov samo pred izbranimi člani sovjetske partije. Pozdrav in poročilo italijanske partije sta namreč vsebovala tudi kritične opombe glede Afganistana in Poljske. Brežnjevi ni mogel dopustiti, da bi slišali vsi udeleženci kongresa to rahlo kritiko, ker bi to motilo enodušnost, ki je vladala na kongresu. Vsa poročila so bila namreč sprejeta soglasno brez sleherne kritične pripombe. Pet tisoč delegatov je vsa poročila sprejelo soglasno. Kako naj Italijan moti to idilo?

Sovjetski strah pred kritiko se je pokazal tudi v tem, da pozneje do ponedeljka niso objavili poročila italijanske partije. Razglašnje med sovjetsko in italijansko partijo je torej nekaj realnega in se najbrž ne bo več dalo zlepa uglediti, kot se ni ugledil spor med jugoslovansko in sovjetsko partijo po letu 1948 in kot se ni ugledil med kitajsko in sovjetsko partijo. S tem pa ni rečeno, da PCI ni več komunistična partija z demokratičnim centralizmom in težnjo po diktaturi proletariata. Saj če bi se temu odrekla, bi ne bila več komunistična partija, temveč le ena izmed socialističnih strank zahodnega sveta, ugotavlja Civiltà Cattolica.

Deželna konferenca o kulturi

Deželni odbornik za kulturo Dario Barnaba je v petek 27. in v soboto 28. februarja sklical II. deželno konferenco o kulturi. Bila je v goriškem Avditoriju in so se udeležili številni zastopniki kulturnih ustanov iz dežele; med njimi so bili tudi slovenski zastopniki iz vseh treh pokrajin, kjer živimo.

Po uvodnih pozdravih je odbornik Barnaba imel svoj referat, v katerem je opisal namene te konference. Deželni odbor je namreč na tem, da izdela nov zakon o kulturi, pred tem pa želi slišati mnenje raznih dejavnikov v deželi, da bi mogel novi zakon čim bolj zajeti potrebe in želje zainteresiranih.

Navedel je tudi vsote, ki jih je dežela uporabila za kulturne namene od začetka do danes: tri milijarde 860 milijonov za posebne ustanove splošnega značaja (muzeji, knjižnice); 365 milijonov za razne umetniške razstave; 381 milijonov za pospeševanje kulturnih izmenjav s sosednimi deželami; 135 milijonov za mladinska srečanja; 280 milijonov za pobude ohranjanja in širjenja ljudske kulture in navad (Fogolars Furlans); 574 milijonov je dobilo tržaško stalno gledališče za razna gostovanja; tri milijarde 160 milijonov je dežela razdelila med razne kulturne organizacije v deželi. Med temi so tudi slovenske.

Iz obračuna je razvideti, da smo Slovenci bili deležni deželne podpore v najmanjši meri, saj smo prišli v poštev le pri zadnji točki.

Za obračunom je deželni odbornik opisal v glavnih potezah okvir novega zakona, ki se pripravlja. Deželni posegi se bodo tikali predvsem naslednjih področij: gledališka dejavnost, pri kateri bo dežela dopolnjevala državno podporo, ki jo stalna gledališča že dobivajo; podpora ustanovam splošno deželnega značaja; kulturne izmenjave zlasti z medsebojnimi obveznostmi s sosednimi deželami; podpora večjih in že utrjenih kulturnih organizacij; uveljavljanje jezikovnih in etničnih posebnosti deželnega prebivalstva.

Namen novega zakona je torej ta, da bi dežela bolj podprla večje in bolj kakovostne ustanove in organizacije zato, da bi se denar ne razlival v tisoč potočkov.

Glede Slovencev je pa dejal: »Posebno važno mesto zavzema obramba in uveljavljanje jezikov in krajevnih kultur. Seveda to ne pomeni, da se bomo lotili vprašanja o celoviti zaščiti italijanskih državljanov slovenske narodne skupnosti; gre za vprašanje s posebnimi in različnimi značilnostmi. Ta zadeva, kjer jo urejajo tudi slovenske mednarodne obveznosti, spada, kot znanu, pod pristojnost države. Meni pa je na srcu, da podčrtam, da se bo, kot v preteklosti, polagala posebna pažnja na vrednotenje kulturnih pobud ustanov slovenske manjšine.«

Besede deželnega odbornika Barnabe zvenijo prijetno, toda drznemo si postaviti vprašanje, kako se bodo praktično izvajale. Pretekle izkušnje ne obetajo najboljših, če primerjamo podporo, ki jih je bila globalno deležna italijanska in furlanska večina, z onimi, ki so šle specifično za slovenske kulturne potrebe, zlasti še za potrebe tistih slovenskih kulturnih ustanov, ki niso po dokriljem SKGZ in ki so navezane le same nase.

Sledilo je predavanje prof. G. Galassa, ki je ravnatelj Beneške bienale, nakar so se začeli številni posegi udeležencev. Vseh prijavljenih je bilo nad 60. Toda ker so se udeleženci debate razgovorili preko dovoljene mere, mnogi prigašenci niso prišli na vrsto, ker so se debate zaključile v soboto zvečer. Med Slovenci sta prišla na vrsto dolinski župan Svab in Marij Maver za Slovensko prispeto v Trstu. Drugi so morali vložiti pripravljene posege na tajništvu.

Pobuda deželnega odbornika Barnabe, da želi slišati tudi prizadete, predno izdela osnutek novega zakona za kulturo, je gotovo vredna pohvale. Če bi tudi pri drugih zakonih tako delali, bi gotovo bili boljši, kot navadno so.

Papež v deželi vzhajajočega sonca

Tako imenujejo mnogi Japonsko, kjer se je mudil sv. oče Janez Pavel II. od ponedeljka 23. februarja popoldne do četrtega jutraj, ko je odpotoval prek Aljasko v Rim, kamor je došel v petek 27. februarja v dopoldanskih urah.

V terek se je sestel z 79-letnim cesarjem Hirohitom. Ob slovesu mu je dejal: »Ko pridete v Rim, vas bom sprejel z vsem srcem.« Isti dan se je papež na enem tokijskih športnih igrišč srečal tudi z mladino. Njej je govoril predvsem o miru. Mir zahteva nek red, tako med posameznimi ljudmi kot med narodi. Ta red mora sloneti na spoštovanju vseh človekovih pravic, tako tvarnih kot duhovnih, na spoštovanju narodov, tako malih kot velikih in na dejstvu, da močni ne kršijo pravic slabotnih. Če spada k obrambi miru geslo: »Nikdar več Hirošime«, spada sem tudi geslo: »Nikdar več Oswiecima (Auschwitz)«, nikdar več taborišča za iztrebljenje človeka.

Sredo 25. februarja je papež preživel v mestih Hirošima in Nagasaki, ki sta obe postali žrtev prvih dveh atomskih bomb. V Hirošimi je papež govoril v parku ob spomeniku miru. Poleg japonsčine je rabil še osem drugih jezikov. »Obljubimo našim sodobnikom — je med drugim dejal sv. oče —, da se bomo neomajno trudili za razorožitev in odpravo vsega jedrskega orožja.«

Nato se je sestel z znanstveniki v prostorih tamkajšnje univerze. Njim je med drugim dejal: »Ves naš planet je ogrožen. Samo zavestna izbira in premišljeno ravnanje lahko pomagata človeštvu, da bo preživel.« Znanstveniki naj bi se usmerili v boj proti lakoti, ne pa v službo vojni. Žal danes polovica znanstvenikov dela za vojaške cilje. Varovati bi se morali treh

skušnjav: da vidijo v tehnološkem napredku cilj, ne pa sredstvo in se ne ozirajo pri tem na moralna načela; da gospodarske napore povezujejo zgolj z dobičkom in da svoje delo stavijo v službo oblasti.

V Nagasakiju, kjer je največja katoliška skupnost, je sv. oče opravil sv. mašo na prostem sredi močnega sneženja. Zbralo se je 50.000 japonskih vernikov. Papež jim je dejal, da je Japonska konec 16. stoletja že štela 400.000 katoličanov, kot jih ima sedaj. Da je Nagasaki mesto krvi. Tu je bilo mučenih največ kristjanov, leta 1945 pa je 8. avgusta druga atomska bomba ubila 80.000 njegovih prebivalcev. Še sedaj po 35 letih živi v katoliški bolnišnici v Nagasakiju 350 preživelih od jedrske eksplozije. Sv. oče jih je po maši obiskal in jim dejal, da so najbolj prepričljiv poziv zoper jedrsko orožje. Zaključil je z željo, da bi Japonska še naprej bila dežela verske svobode kot je to že sto let.

Ob povratku v Rim je papež v kratkem nagovoru na letališču dejal, da sta ga na vsem potovanju najbolj pretresla Hirošima in Nagasaki, ki še vedno nosita rane atomskih bomb iz leta 1945. Ostaja strah, da se kaj takega ne ponovi. Zato naj zmaga ljubezen nad sovraštvom in življenje nad smrtjo.

Državni vatikanski tajnik kardinal Casaroli, ki je spremljal sv. očeta na njegovem zadnjem potovanju po Daljnem vzhodu, je iz Tokia namesto v Rim odletel v Hongkong, kjer se je sestel s kitajskim škofom iz Kantona, msgr. Tangom, ki je v Hongkongu na zdravljenju in je ostal zvest Apostolskemu sedežu. Casarolijeva pot je v zvezi z odpranjem Vatikana nasproti celinski Kitajski.

IZ POSTNEGA PISMA SLOVENSkih ŠKOFOV ZA LETO 1981

Soodgovornost vseh za župnijo

Kristusov klic »Bodite popolni!« velja vsakemu izmed nas. Sprejemamo ga kot Gospodovo zapoved in kot vodilo našega življenja. Do tega cilja vodi mnogo poti. Vsem pa je skupno, da ne moremo doseči popolnosti zunaj in brez občestva bratov in sester. Če pa je ta skupnost bratov za našo popolnost tako pomembna, moramo zanjo nositi tudi svojo odgovornost in v njej sodelovati. Vsi moramo skrbeti, da se zida telo Kristusovo, ki je Cerkev. Da bi bila naša skrb za Cerkev jasna in določena, moramo najprej pomisliti na župnijo, ki predstavlja po vesoljnem svetu razširjeno vidno Cerkev.

Za svojo župnijo morejo župljani skrbeti na različne načine. Najprej tako, da se trudijo, da bi bili žive mladike na trti Kristusu, polne sadov ljubezni; da darujejo duhovno daritve; da dejavno sodelujejo v bogoslužnem zboru in tudi iz domače hiše delajo hišo molitve in Cerkev v malem; če so poročeni, da svoje življenje v zakonu oblikujejo po vzoru Kristusove zveze s Cerkvijo. Vsi pa moramo biti Kristusove priče povsod tam, kjer živimo in delamo.

Drugič: Župljani skrbijo za župnijo tudi s tem, da gojijo v sebi zavest župnijskega občestva. To pomeni, da se zanimajo za župnijo in njeno stanje, da razmišljajo, kaj bi ji koristilo in kaj pomagalo pri njeni rasti. K službam v župniji, ki jih že dolgo poznamo, je naš čas prinesel še novo obliko: sodelovati kot član župnijskega pastoralnega sveta. Take svete je priporočil zadnji koncil. Vsaka župnja naj bi ga imela, da bi raziskoval, pretresal in delal načrte ter sprejemal in izvajal sklepe glede vsega pastoralnega dela v župniji. Člane sveta naj bi župljani izbirali, kakor je bila navada v prvi Cerkvi za vse tiste, ki so opravljali posebne službe ali sprejemali posebne naloge. Čisto napačno bi bilo, če bi župljani mislili, da po ustanovitvi ŽPS nimajo več skrbi za župnijo. Vedno mora župnja ostati skrb vseh vernikov, čeprav ne morejo vsi enako sodelovati. Vsi župljani naj ostanejo živo povezani z ŽPS, mu posredujejo želje in predloge, se zanimajo za delo PS in ga podpirajo.

Tretja oblika dela v župniji je v tem, da vernik sprejme kakšno posebno službo v župniji. Take službe so npr. sodelovanje v cerkvenem pevskem zboru ali kot bralec, pomoč pri verouku, sodelovanje pri različnih slovesnostih, pomoč pri širjenju verskega tiska, sodelovanje pri skrbi za bolnike, invalide, onemogle in ostarele. Med osrednje službe v župniji sodi delo v ŽPS. Pomembna služba je tudi molitev za župnijo in za vse njene člane, posebno še za bolnike in kakor koli trpeče. Ko skrbimo za svojo župnijo, v kateri je navzoča vsa Cerkev, sodelujemo pri poslanstvu Cerkve.

Slovensko pastoralno središče v Trstu

Slovensko pastoralno središče v Trstu (Centro pastorale sloveno per la città di Trieste) je v petek 20. februarja zvečer začelo svoje življenje in svoj pot. Gospod škof je zbral nekaj sodelavcev v ulici Risorta 3 in odprl novo središče. Pred razglasitvijo in razgovorom je imel nagovor, ki ga objavljamo. O samem središču pa bomo še pisali.

Trenutek, ki ga živimo, nas navdaja z upanjem, nas postavlja pred vrsto problemov in težko odgovornost. Brez pretiravanja lahko rečemo, da je ta trenutek res zgodovinski. A kot verni ljudje bomo rekli, je ta trenutek ura milosti. Dolgo smo čakali nanj, z vsemi močmi smo se zanj borili, s težavo smo ga dosegli. Ta trenutek je sedaj kot majhno seme, ki ga damo v zemljo. A to je božje seme, ki ima v sebi življenjsko rodovitnost. To je razlog našega upanja, ki odstranjuje vse naše bojazni. Daje nam gotovost, da bo seme vzklilo in zorelo. Daje nam tudi pogum, da se bomo za delo zavzeli. Je pa tudi razlog, zakaj smo zaskrbljeni. Obenem nas vabi, da vse to sprejmemo s polno odgovornostjo.

Problemi, pred katerimi stoji sedaj Slovensko pastoralno središče, so mnogovrstni in nadvse očitni: diaspora, v kateri živijo vsi tisti ljudje, katerim je središče v prvi vrsti namenjeno, a ki so večkrat brezimni, skriti in morda celo nasprotni Cerkvi; obširno področje, kateremu naj središče služi; nove izkušnje, ki ne najdejo v bližini nobenega primernege zglede, na katerega bi se lahko naslonile; majhno število potrebnih moči in sodelavcev; nepopolne strukture, brezbriznost, da ne rečemo drugega, v samem mestnem okolju; pomanjkljivost v strukturah in sam kraj, kjer so te na razpolago itd.

Vse to pa nas ne sme ustrašiti. Pač pa mora izbiti naš razum za iskanje novih ustvarjalnih sil in dati pobudo za sodelovanje. Ko začnemo z novim delom v božjem vinogradu, imamo odločno voljo, da hočemo služiti evangeliju v dobro slovenskih bratov in vse naše Cerkev. Da homo vse to lažje dosegli, postavljamo novemu središču tri trdne temelje. In sicer: molitev, skupnost ljubezni in resen program.

Najprej molitev. Vemo, da samo Bog daje rast delom za naše zveličanje. Potrebno je zato, da od njega prejmemo obilico njegovih darov. Samo Bog more namreč doseči vsako človeško srce. A prositi moramo za njegovo pomoč. Človek ne potrebuje nas, ampak Kristusa. Pastoralni delavci ga morajo biti polni, vsi prežeti po njegovi popolnosti. Le tako ga bodo lahko posredovali drugim. Da bo Pastoralno središče živo in tako posredovalo življenje, mora biti v njem trajno prižgana luč molitve.

Drugi temelj je skupnost ljubezni. To je prvo jedro, ki se bo zbiralo okrog g. Gerdola, ki je odgovoren za središče. To bo živa celica božje moči, ki bo vzdrževala središče. Če hočemo, da bo moč Sv. Duha segala v vse kotičke našega mesta, kjer živi kakšen naš brat, ki ga bo treba pripeljati do Cerkve, je potrebno, da je to jedro, ta organ, poln Sv. Duha. In to se bo

zgodilo, če boste živeli in delali v ljubezni. Biti drug za drugega in vsi za Gospoda v službi njegove Cerkve, je gotovo poročilo, da milost božja deluje in dosega vse mestne predele, tudi tiste na sami periferiji.

In končno resen program. Imam pred sabo kanonični načrt za ureditev središča, kateremu je priložena ustavna listina središča. V njem so načrtana obširna obzorja, ki nudijo neštete možnosti za delovanje. Potrebno pa je, da hodimo počasi, korak za korakom. Skromno sicer, a stalno. Skupaj določajmo, skupaj delajmo, bodite potrpežljivi in vztrajni.

Iz vsega srca se zahvaljujem g. Gerdolu, ki je velikodušno sprejel naše težko naloge, da izpelje to nelahko delo. Od vsega začetka sem hotel, da ne ostane sam. Gospoda Suligoi in Vončina sta rada sprejela moje vabilo in bosta z njim sodelovala. Naj ju Bog blagoslovi. Poleg njih bodo še redovne sestre in nekateri laiki kot predstavniki raznih organiziranih skupnosti. Vsem sem zelo hvaležen. Ne smemo pa pozabiti Marijine družbe in msgr. Prešerna, ki so nas sprejeli v svojo hišo.

Smo v hiši Marije Milostljive. Njej je posvečeno tudi Središče. Naj bo nebeška Mati vedno v tem središču, saj drži ona v svojem naročju Kristusa Odrešenika. Z njenim blagoslovom in pod njenim varstvom odpiram to Slovensko pastoralno središče. Prepričan sem, da bo živelo, raslo in uspevalo.

Loterijska mrzlica

Italijanski časopisi poročajo, da so pred časom odkopali v Neaplju mrliča v upanju, da se v njegovi »boljši obleki« skriva usodna trinajstica, čigar srečnega dobitnika so zaman iskali. Mrtvaška preiskava ni dala zaželenega uspeha, pač pa je navdihnila iskalce za novo stavo. Pogrnuli so »ambo«, ki je resnično izšel in obogatil več stotin loterijskih igralcev, med temi tudi nekaj najbližjih sorodnikov pokojnika. Odslej je »osumljeni« mrlič zopet zadobil svoj pokopališki mir.

Loterijske statistike kažejo, da so prejšnje tedne določili za denarni sklad Totocalcia 5 milijard in 634 milijonov lir, to se pravi 16 milijard za potešenje sobotne igralske mrzlice. Državna loterija je lani inkasirala približno 600 milijard. Na konjskih stavih se letno število suče okrog 800 milijard lir. Drugi tokovi denarja se stekajo po loterijah Merano, Agnana, Monza, Novoletni loteriji, združeni po zadnji televizijski oddaji »Scacco matto«.

Igralci so postali bolj previdni, zato ne pišejo več svojega naslova na shede, temveč se poslužujejo bolj preprostih besed, kakor »mama in jaz«, ali kaj podobnega. Na ta način se izognejo obleganju vsiljivih časnika in davčne uprave. Čudno se sliši, da mnoge loterijske strasti tako omami, da celo pozabijo dvigniti dobitke. Vsako leto namreč ostane po blagajnah raznih loterij okrog 5 milijard nedvigljenih dobitkov, seveda v veliko zadovoljstvo državne blagajne.

Igralcev, ki vsak teden polnijo stolpce

OD TEDNA DO TEDNA

■ Forlanijeva vlada je trikrat zahtevala in prejela zaupnico v zvezi z ukrepi v korist upokojencev. Minimalno pokojnino so zvišali za 1.500 lir in znaša sedaj 188.250 lir. Za ta predlog je glasovalo 344 poslancev, 6 se jih vzdržalo, 246 pa jih je bilo proti. Drugo zaupnico je vlada dobila s 346 glasovi proti 246. Poslanci so zavrnili spreminjalni predlog PCI, da se povišane minimalne pokojnine priznajo tudi trgovcem, obrtnikom in kmetom. Pri tretjem javnem glasovanju pa je bilo s 342 glasovi proti 245 odobreno dokončno besedilo člena 16/bis finančnega zakona, ki določa novo raven minimalnih pokojnin. Tudi glasovanje o štirimesečnem (kot je predlagala vlada) ali trimesečnem (kot je zahtevala opozicija) obračunavanju draginskih doklade je izpadlo v korist vlade.

■ V skladu z odločitvijo pariškega pravnega sodišča so francoske oblasti izročile italijanski policiji domnevnega voditelja teroristične skupine »Prima linea« Marca Donat Cattina, sina znanega demokrščanskega veljaka.

■ Po neuspelem državnem udaru v Španiji so se poslanci ponovno zbrali v parlamentu in z absolutno večino (186 proti 158) izvolili predstavnika Zveze demokratičnega centra Calva Sotela za novega predsednika vlade. Vlada bo enobarna, kot vse dosedanje.

■ Zahodnoevropski državni drugi za drugim obiskujejo Washington. V začetku tega tedna se je tam mudil francoski zunanji minister Poncet, na koncu tedna pa britanska ministrska predsednica M. Thatcher. Srečanje med njo in Reaganom je bilo zelo plodno, saj imata oba slična gledišča zlasti kar se tiče nevarnosti sovjetske ekspanzivnosti. »Dokler se naši nasprotniki — je dejal Reagan — oborožujejo preko svojih obrambnih potreb, mora tudi svobodni svet storiti vse potrebno, da si zagotovi lastno varnost.«

■ V San Sebastianu je baskovska ETA izpustila konzule Avstrije, Uruguaya in El Salvadorja, ki jih je ugrabila 20. februarja. Obenem je bilo sporočeno, da se politično krilo te organizacije odpoveduje terorju in bo vnaprej vodilo borbo za neodvisnost baskovskega naroda z golj s političnimi sredstvi.

Mogočno slavlje slovenske pesmi na Koroškem

Kot smo že omenili v zadnji številki, je bila v nedeljo 1. marca v koncertni dvorani v Celovcu proslava ob 10. obletnici smrti dr. Franceta Cigana, združena z revijo pevskih zborov »Koroška poje«. Ob nabitno polni dvorani je počastil to revijo s svojo navzočnostjo sam državni predsednik dr. Rudolf Kirschlager v spremstvu cerkvenih, civilnih in vojaških oblasti Koroške. To revijo je priredila že devetih Krščanska kulturna zveza iz Celovca.

Državnega predsednika je sprejelo navdušeno ploskanje udeležencev, nakar je vsa dvorana zapela kitico državne himne v nemščini in slovenščini. Zatem je predsednik KKZ g. Lovro Kaselj pozdravil

Nepotrebno napačno sklepanje

V Katol. glasu od 19. febr. 1981 sem čital poročilo o nadškofovem obisku v Mavhinjah in sem se zelo čudil, da ni mogoče ugotoviti, odkod izhaja ime Cerovlje. Kako so to ime pisali kaki latinski pisarji, ni važno, ker so imeli vsi ti zapisovalci navado zelo popačiti slovenska imena. Najlepši zgled za pačenje slovenskih imen je ime Opatje selo ali celo Opatja sela (po narečju izgovorjeno Opatsiela, roditelj Opatsiel, ime, ki spričuje zgodovino mnogih stotletij zaradi zveze s štivanskimi redovniki. Kaj so napravili iz tega tako jasnega in hkrati častiljivega zgodovinskega imena? Nič manj kot Opacchiasella! Če bi še izhajala »Goriška straza«, ki jo je urejal Polde Kemperle, bi nam takole pojasnil: »To ime si je izmislila italijanska gospa Nevednost.«

V ISKANJU LJUBEZNI

(Ob vstopu v postni čas)

V sanjah se je noč zibala — ko je rahlo razvenelo in je struna strepetala, biti je Srce začelo.

Bilo je Srce presveto, ki ljubezni je iskalo, z bedo, revščino odeto je po meni spraševalo.

Ljubil je — srce pa moje dostikrat ga ni umelo, dasi je pogled svoje vame upiral — ni se vnelo.

Tudi zdaj še milo prosi On — Ljubezen nepoznana, trnjev venec v srcu nosi in pod srcem sijje rana.

Iz te rane zeva joče dviga prošnja se le ona: »Ljubi, ljubi...« prosi vroče On — Ljubezen zapuščena.

Pridite, ljubite vneto Jezusa v samotni ječi — blagor mu, ki Srce sveto ga objame in osreči.

To pesem je pred 10 leti doživela in napisala danes 84-letna Rozalka, ki živi v Zavodu sv. Družine v Gorici.

državnega poglavarja, celovškega škofa dr. Köstnerja, celovškega župana, vse ostale visoke goste ter zastopstva raznih organizacij, med katerimi je bilo tudi zastopstvo Zveze slov. katol. prosvete iz Gorice in deželni poslanec dr. Drago Štoka.

Po nastopu zbora državne slovenske gimnazije je spregovoril dr. Kirschlager, ki je zlasti poudaril, da je treba v sami državi urediti zadeve, da bodo služile mirnemu sožitju državljanov in da bo vsak v svojem materinem jeziku pel in govoril ter se počutil kot svobodni član državne skupnosti. Ko je proti koncu kratkega govora dejal v slovenščini, da Koroška poje, je dodal še »naj Koroška vedno poje«, kar je seveda izzvalo močno odobravanje vse dvorane.

Nato je nastopil kot gost naš goriški zbor »Mirko Filej« s štirimi pesmimi (Ljuba si pomlad, Bela breza, Pesmi vječnog jada, Bratci veseli vsi) ter žel veliko navdušenje. Nastopili so še zbor »Jakob Galus« iz Celovca, ki ga je pred 20 leti ustanovil prav dr. Cigan, zbor iz Sentvida v Podjuni, dekljski zbor iz Sel, moški oktet dunajskih visokošolcev in zbor iz Pliberka. Mogočno je donelo, dve so ob koncu vsi zbori skupno zapeli dvo domoljubni, ki ju je uglasbil dr. Cigan.

Napovedovalec dr. Janko Zerzer je med drugim tudi povedal, da obžalujejo, da ni mogel priti iz Ljubljane zbor »Tone Tomšič«, ki je bil napovedan, zlasti ker je imel pri njegovi ustanovitvi veliko besede tudi pokojni dr. Cigan ter mu je prav ta zbor pred desetimi leti ob odprtem grobu zapel v slovo na ljubljanskih Zalah, kjer počiva.

Po koncertu so bili pevci povabljeni na zakusko v Slomškov dom, kamor je prišel tudi državni predsednik z drugimi oblastmi. In ko je ob briški kapljici med drugimi naš goriški zbor zapel nekaj veselih pesmi, je z zanimanjem prisluhnil tudi dr. Kirschlager, ki je našemu dirigentu Zdravku Klanjščeku podal roko in čestital za ubrano petje. Zbor je tudi poklonil predsedniku dve kaseti svojih pesmi in zavoj steklenice dobrega briškega vina. Tako tudi celovškemu županu.

Po tako uspehi prireditvi, ki živo pričča o slovenski navzočnosti na Koroškem, so se ljudje razhajali z okrepljenim narodnim ponosom in zadovoljni ob bogatem glasbenem užitku, ki so ga bili deležni.

F. V.

Zdaj gremo k imenu Cerovlje. Cerovlje je pri Mavhinjah, je pa tudi pri Pazinu, potem imamo hitro tu v Brdih Spodnje in Zgornje Cerovo. Po vsem slovenskem svetu imamo polno krajevnih imen, ki so povzeta po drevesih in tako tudi po Krasu. Npr. Dober-dob, Brest-ovica, Kostanjevica, Lipa itd.

Kako so potujčili Cerovlje? Pri Mavhinjah je Cerogle, pri Pazinu Ceretto. Pogledal sem v Pleteršnika, da mi pove, kaj je z nerazložljivimi Cerovljami. Krasno! Na str. 80. drugi stolpič je dobim cer, nemški izraz preskočimo, latinski je quercus cerris, torej neke vrste hrast! To me je že razveselilo in bi že zadostovalo za ugotovitev, da ni Cerovlje nekaj nerazložljivega, ampak je lepo ime po hrastu, kakor so mnoga druga krajevna imena kakor Gabrje, Gabrovec itd.

Zanimivo je, da je Erjavec zapisal v svojo popotno torbo v Krnu (pod Krnom) cerenje: ruševje, torej vedno drevesno ime. Najlepši je pa konec tega stolpiča: cerov je cerov les, cerovina je tudi cerov les in zadnja beseda je čez vse: Cerovlje, če prevedemo nemški izraz, dobimo cerov hrastov gozd! Torej ne nerazumljivo ime in ne Seroglie in ne Ceretto, ampak Cerovlje in v njih prijazni in trdni Cerovci! Bog jih živi!

Za Mavhinje prav gotovo ni treba iskati pojasnila ne v Rimu ne v Parizu kot je menila neka oseba. Prav lahko bi bilo Malo selo, saj imamo že nad Brestovico eno Selo oziroma Sela, prav tako bi bilo dobro upoštevati tudi končnico -hinje, saj so na Dolenjskem celo Hinje; smešno je seveda ime Malchina.

Tam nekje ob začetku sedanjega stoletja je prišel iz Robedišč ali Rbišč za zeta v Mažarole neki Cencič, ki je imel v zemljiški knjigi v Čedadu poleg svojega pravega imena vpisano tudi svoje hišno ime ali vulgo tole: Arbisian. Kakšen Armenec je neki to? Nikak Armenec, le ime Rbiščan ali Robediščan se je po modrosti čedajškega pisarja spremenilo v Arbisian, kakor se je menda tam nekje pri Prestranku ime Stražica, ki pride od straža, spremenilo v Monte Bau-bau. To je povedal v 5. gimnaziji 1923-24 sošolec Kirn, ki je bil tam doma. Kako hitro se lahko zapackajo slovenska imena.

Mavhinjci so lahko ponosni na svojo vas in na svoje priimke. Če je v urbarju iz leta 1494 (čas odkritja Amerike!) zapišani priimek Pernarčič, bi morali biti vsi Pernarčiči ponosni, da imajo tako starodavne priimke in ne bi smeli pustiti, da bi jim katerakoli pisarniška miš odgrizovala končnice slavnega imena. To se z lahkoto uredi. Prefekturi se sporoči: Zelimo biti, kar smo bili že pred 500 leti.

Bralec

Iz Slovenije

Ljubljanska nadškofija ob koncu leta 1980

Dne 31. decembra 1980 je ljubljanska nadškofija imela 366 škofijskih duhovnikov (prejšnje leto 365). V nadškofiji jih je bilo 343, po drugih škofijah v Jugoslaviji 4, v inozemstvu 20 (med zdomci 9, na študiju 7, v misijonih 4). Po svetu ima nadškofija še 86 inkardiniranih duhovnikov (v Evropi 24, v Južni Ameriki 53, v Severni Ameriki 9), tu je bilo v domovini posvečenih 49, v inozemstvu 37 duhovnikov. Skupno ima nadškofija 452 inkardiniranih duhovnikov; ekardiniranih živi stalno v inozemstvu še 42 (posvečenih doma 29, v inozemstvu 13). Povprečna starost vseh inkardiniranih škofijskih duhovnikov je 51 let (tistih doma 48, onih v inozemstvu 63 let in 8 mesecev).

Redovnih duhovnikov biva in deluje v nadškofiji 159. Bogoslovcev ima nadškofija v šolskem letu 1980-81 skupno 53 (v semenišču 34, pri vojakih 7, v inozemstvu 1, pavzira 1). Gojencev malega semenišča je vseh 24 (v Ljubljani 6, v Vipavi 15, v Zelimljem 3).

Nadškofija ima skupno 303 župnije, okrog 827.000 prebivalcev in meri 8.542 kv. km.

Zdravnik: »Dober dan, g. župan. Kaj pa vam je?«

»Oh, vse me boli.«
»In kje vas je začelo boleti?«
»Doli v Čedadu na trgu.«

★

»Edo, iz česa nas je Bog ustvaril?«
»Iz prahu.«
»Pa črnce v Afriki?«
»Iz saj.«

(Ben. kol.)

Občni zbor društva „Hrast“ v Doberdolu

To društvo ima v pravilih, da se občni zbori vršijo vsako drugo leto. Ker sta pretekli dve leti od zadnjega občnega zbora, je ta bil pretekli petek 27. februarja v dvorani župnijskega doma. Vodil ga je predsednik Mario Vižintin. Glavno in izborni poročilo je podala tajnica prof. Francka Ferletič. Iz njenega poročila je razvidno, kako se prosvetno delo v vasi, tisto, ki izhaja iz krščanskih korenin, vrši v okviru društva »Hrast«. Z njim so povezani skavti in skavtince, ki so najmočnejša in najbolj delavna mladinska skupina v Doberdolu. V njegovem okviru deluje glasbena šola, pevski zbor, kinopredstave, dramska in druga gostovanja. Društvo tudi prireja vsakoletni Praznik pomladi, skrbi za izlete, družabne večere in še za to in ono. V dveh letih se takih pobud nabere veliko, tako da je bilo prijetno poslušati, kaj se je v dveh letih naredilo tudi na kulturnem in vzgojnem področju.

Škoda, da je prekinila z delovanjem odbojarska skupina deklet. Do tega je prišlo predvsem zato, ker v občini ni primerne telovadnice za treninge. Čuti se zato živa potreba, da občina zgradi telovadnico, ki bi bila prav tako potrebna kot športno igrišče za nogomet.

Sledilo je poročilo blagajnika, ki je izpričalo, da društvo deluje sicer s skromnimi denarnimi sredstvi, jih pa zna koristno uporabiti in z njimi veliko doseči.

Ob debati je prišlo na dan to in ono. Tako je npr. prišlo do izraza negodovanje nad občinsko upravo, ki je pri razdeljevanju sredstev za kulturne ustanove v občini preveč pristranska. Za tiste, ki so z občinsko upravo ideološko povezani je dosti več sredstev kot za ostale, čeprav je kulturna dejavnost v teh slednjih večja. V tem oziru so posebno prikrajšani naši skavti in skavtince, ki bi za svoje vzgojiteljsko in rdektivno delovanje z mladino zaslužili večjo pozornost občinskih upraviteljev in večjo denarno pomoč.

Po razrešitvi staremu odboru so sledile volitve novega odbora. Izvoljeni so bili skoraj vsi dosedanjí odborniki, le tajnica Francka Ferletič ni bila več izvoljena, ker bo na žalost kmalu zapustila Doberdolo in se poročila na Opčine. Kakor že na občnem zboru se ji tudi tukaj zahvaljujemo za njeno veliko požrtvovalno delo v našem društvu in še posebej za naši skavtski organizaciji. Upamo, da nam bo še nadalje pomagala. V zakonskem življenju ji želimo obilo božjega blagoslova.

Sovodnje

Občinska seja. Bila je v petek 27. februarja in jo je vodil župan Vid Primožič. Na njej je bilo najprej govora o prošnjah za tri prispevke. Prvo prošnjo je občinska uprava naslovlila na Goriški sklad. Prispevek 329 milijonov naj bi služil za odkup zemlje, ki bo potrebna za obrtniško področje pri Rubijah. Drugi prispevek 2.916.000 lir naj bi se uporabil za občinsko knjižnico, tretji (172 milijonov) pa naj bi bil doatek k posojilu za občinsko telovadnico. Zadnja dva prispevka naj bi dala deželna uprava. Na vprašanje svetovalca SSK, koliko bo telovadnica stala po zadnjih računih je bilo rečeno, da 520 milijonov, vendar v to vsoto ni vključen izdatek za notranjo opremo.

Občinski svet je nato odobril lestvice, ki jih predvideva delovna pogodba občinskih uslužbencev. Sledilo je poročilo odbornika Marjana Devetaka, ki je odgovoren za šport in prosveto o nakupu športne in telovadne opreme za bodočo telovadnico. Ker cene stalno rastejo in je bil denar že nakazan, je bil odbor mnenja, da se opremo čimprej nabavi, nato pa shrani na primernem kraju. Oprema bo stala nekaj nad 20 milijonov. Po tem poročilu je svet prilagodil zemljiško plačilno bilanco po zakonu Bucalossi, ki vse zviša za 20 %.

Župan je svet seznanil o pismu, ki ga je železniška uprava poslala na sovodnjsko občino. Ta se je odločila ukiniti enega izmed dveh železniških prehodov (eden spada pod katastrofne občine Sovodnje, drugi pod Zagraj), ki sta narazen sto metrov. V debati je prišlo tudi do omenbe prehoda čez železnico pri sovodnjskem pokopališču. Soglasno je bil sprejet sklep, naj občinska uprava odločno zahteva od vodstva železnic, da uredi nevzdržno stanje pri tem prehodu, ko ostajajo dostikrat zapornice zaprte celo do pol ure.

Svetovalci so odobrili znesek 3,5 milijona za stroj za fotokopije. Ureditev razsvetljave v šoli in vrtcu v Rupih bo stala 2.360.000. Prihodnji mesec se bo v teh prostorih že lahko pričel pouk. Manjšinski svetovalec iz Rupe je omenil problem stranišča, ki ima vrata v obednici.

Podžupan Klemše je nato pojasnil sestavo okvirnega proračuna za leto 1981, ki ga je izdelal odbor. Proračun bi moral biti odobren do 28. februarja, vendar je država rok podaljšala do 31. marca. Prora-

čun predvideva posojila za 372 milijonov. V tem znesku so posojila za telovadnico, razširitev ceste Rubije-Vrh in šolski avtobus, ni pa vključena vsota posojila, ki je bila vnesena v lanski proračun (355 milijonov za socialni center in 301 milijonov za pokritje kotalkališča na Peči). Izkazalo se je, da so imeli prav svetovalci SSK, ki so lani pri glasovanju proračuna v svojih izjavah poudarjali, da sta bili ti dve vsoti samo politična propaganda za občinske volitve. Branko Černič od SSK je na to dejstvo opozoril svetovalce večine, kar pa nekaterim ni bil oprav. Eden od večinskih svetovalcev se je pri tem povzpela do smešne trditve, da ravnaje svetovalcev SSK ni konstruktivno. Konstruktivno bi bilo, če bi podpirali stališča liste občinske enotnosti. Res svojsko pojmovanje vloge, ki naj jo ima opozicija v občinskem svetu!

Župan je opozoril svetovalce na volitve v krajevno skupščino zdravstvenega doma, ki bodo 23. marca. Na prošnjo sovodnjskega župnika g. Komjanca je svet odobrila županov predlog, da se poleg podarjene zemlje cerkvi nudi delavsko pomoč pri obnovitvi spomenikov dveh duhovnikov na sovodnjskem pokopališču. Nadalje je župan poročal o vaških posvetih in pojasnil, zakaj teh še ni bilo v Rupih in Gabrju. Branko Černič (SSK) pa je opozoril, da je nujno potrebna razsvetljava na koncu frakcije Vas v Sovodnjah.

Podgora

Pustna prireditev. V ponedeljek zvečer se je domača farna dvorana napolnila ljudi, ki so mogli prisostvovati posrečenim prizorom na odru, katere je pripravila in sama izvedla podgorska skavtska družina, ki je nastala v tej vasi. V duhovitem uvodu, ki ga je podala v vezani besedi, je Katja Antonič spravila v vedro razpoloženje občinstvo. Sledile so pozdravne besede člana vodstva skavtov iz Gorice Maura Lebana in spodbudne misli dr. Humarja. Nato so se na odru zvrstili bolj ali manj posrečeni skeči, katerim je občinstvo napeto sledilo in nagradilo s ploskanjem. Dekleta so prikazala »Jutro na taboru« ter prizor iz džungle, med katerim so ubrano pele primerno pesem. Ista dekleta so tudi med vsako točko nastopila z raznimi pesmimi. Tudi domači fantje so se dobro odrezali s »Turistom v Benetkah« ter drugimi točkami.

Skratka: bil je lep večer in kronistu ne preostaja drugega kakor da toplo čestita vsem izvajalcem, ki so pokazali, da imajo v glavi originalne ideje in da jih znajo tudi v primerni in dostojni obliki spraviti na oder s splošno zadovoljstvom vseh.

Sestanek pokrajinskega tajništva SSK za Goriško

V Gorici se je sestalo pokrajinsko tajništvo SSK za Goriško in obravnavalo vrsto aktualnih političnih in upravnih vprašanj. Ugodno je ocenilo uveljavitev samostojnih kandidatov Slovenske skupnosti v Krmini, kjer so bili v rajonske svete izvoljeni vsi štirje kandidati te stranke in sicer Aleš Prinčič, Stanko Keber, Roman Sirk in Edi Keber. Seveda bodo naši predstavniki tesno sodelovali s predstavnikom SSK v občinskem svetu in občinskem odboru v Krmini Francem Kendo.

Tajništvo je nadalje potrdilo kandidatno listo, ki jo je nato stranka uradno predložila za volitve v goriško zdravstveno področje. SSK ima konkretno možnost izvolitve enega ali celo dveh predstavnikov. Kandidatni listi načeluje Gradimir Gradnik, poleg njega so pa še Marjan Terpin, Maks Gergolet in Mirko Šturm.

O delu v mestnem in pokrajinskem odboru sta poročala odbornika dr. Damjan Paulin in Marija Ferletič. Večmesečno sodelovanje SSK z ostalimi strankami je tajništvo pozitivno ocenilo zlasti kar zadeva nekatera vprašanja slovenske manjšine. Jasno je, da bo treba še nadaljnjih naporov in enotne podpore vseh Slovencev, da bomo lahko uveljavili svoje namene.

Razkristjanjena Slovenija

V zadnjih desetih letih je število nekrščenih v Sloveniji poraslo od 11 % na 32 odstotkov, število cerkvenih porok in nedeljnikov pa se je znižalo, pri porokah od 77 % na 52 %, pri nedeljnikih od 35 % na 25 %.

Problemi majhnih župnij v Italiji

V Italiji prevladujejo majhne župnije, ki imajo manj kot tisoč vernikov. Takih župnij je skoraj 51 %. Župnij, ki imajo od 1.000 do 5.000 ljudi je 40 % in velikih župnij, ki štejejo več kot 5.000 ljudi, je samo 10 %. Po raznih škofijah zaradi upadanja duhovniških poklicev že premišljujejo, kako poskrbeti za male župnije, ker v bližnji bodočnosti ne bodo imele lastnega duhovnika. Največ takih župnij je v severni Italiji, potem pa v Umbriji.

tržaške novice

Nabirka za katoliški tisk na Tržaškem

Sv. Ivan	462.000
Rojan	286.000
Sv. Križ	257.000
Novi sv. Anton	234.000
Dolina	215.000
Opčine	136.100
Boršt	125.500
Prosek	125.000
Škedenj	118.000
Salezijanci	101.720
Katinara	87.000
Sv. Jakob	80.000
Bazovica	72.000
Sv. Vincencij	70.000
Mačkolje	70.000
Barkovlje	58.200
Zavljave	52.000
Repentabor	50.000
Podlonjer	48.500
Kolonkovec	44.000
Kontovel	41.500
Boljunc	40.000
Pesek	37.500
Sv. Barbara	25.000
Ricmanje	25.000
Trebče	18.500
Skupaj	2.879.520

Škofove vizitacije

Cerkveni predpisi predvidevajo, da vsak škof v določenem času obišče vse župnije. Način tega obiska ali vizitacije je odvisen od kraja, časa, potreb in zahtev določenega trenutka. Pri tem obisku škof pregleda, kakšno je stanje v župniji, se sreča z župniki, pouči in dá navodila za nadaljnje delo.

30-letnica samostojne politike v Števerjanu

Preteklo je že trideset let, kar so v Števerjanu spoznali, da sta samostojnost in politična svoboda najboljšo zdravilo za naše zamejske bolezni. Te dni namreč praznujemo 30-letnico ustanovitve Kmečko delavske zveze v Števerjanu, ki se je ob ustanovitvi Slovenske skupnosti leta 1975 preimenovala v sekcijo SSK za Števerjan. V tridesetih letih vseskozi delavnega življenja je Zveza prešla skozi vse, spodbudne, pa tudi grenke trenutke.

V Števerjanu so že med obema vojnama postavili, s svojo narodno kulturo in politiko, temelje obrambnemu zidu proti asimilaciji. Kulturna društva, pevski zbori, dramske skupine so pospeševale narodno zavest in vzgajale Slovence v narodno zavestnem duhu. Tudi politika, ki se je opirala na enotno listo lipove veje je občutno pripomogla, da je bil Števerjan verjetno ena izmed najbolj zavednih briških vasi. Za to priča tudi ogromni odziv Števerjancev v narodnosvobodilni vojni, saj je dala ta mala briška vas nad 300 borcev in med njimi nad 80 žrtev.

Ti so se borili za samostojnost, za svobodo brez vsakih pridivnikov. In ti svobodni, zavedni ljudje si niso mogli kaj, da si ne bi po zmagi nad krvoločno fašistično diktaturo omislili samostojne politične stranke in poti, ker jih pač povojna prisiljena in navidezna enotnost, ki so jo vsiljevale nekatere ekstremistične sile, ni niti najmanj zadovoljevala.

Prvi premik je pomenila SDZ, ki so jo v Gorici ustanovili dr. Kacin, dr. Sfiligoj in drugi, katerim so se pridružili nekateri posamezni Števerjanci. Prvi pretres, ki je dokončno zrahljal politično enotnost, so pomenile volitve leta 1948.

3. januarja 1951 je bila obnovljena števerjanska občina, ki so jo fašisti bili ukiniteli leta 1927 in priključili občini Kojsko, nove oblasti po vojni pa občini Koprivno. Za 10. junij 1951 so bile razpisane prve občinske volitve. Treba je bilo nekaj ukreniti. Odražje ni bilo najbolj mirno, ker so nekateri smatrali vsako novo organizacijo kot sovražno in je zato niso trpel. Treba je bilo pogumnih ljudi.

V Števerjanu so se taki ljudje našli. Sestanek je bil v Klancu pri »Faberzevih« kakor se hiši reče po domače. Ustanovili so Kmečko delavsko zvezo za Števerjan. Za prvega predsednika je bil izbran Ivan Ciglič, za prvega tajnika pa Franc Terpin. Oba sta sedaj že pokojna. Iz istega sestanka gre navesti še nekatere števerjance, ki so bili ob ustanovitvi najbolj delavní. To so Hermenegild Podveršič, brata Franc in Alojz Koren, brata Alfonz in Remigij Korsič, Eferm Klanjšček, Ignacij Maraž, Karlo Maraž, Jožef Maraž, Albert Gabro-

V Trstu je bila zadnja taka vizitacija leta 1971, ki jo je opravil nadškof Santin. Škof Bellomi se je odločil, da jo izvede v letih 1981-1984, v mesecih od oktobra do maja. Držal se bo tega vrstnega reda: dekanati Sv. Justa, Sv. Jakoba, Sv. Antona Novega, Sv. Vincencija in Opčine. Začel bo 13. marca pri Sv. Justu. V letu 1981 bo obiskal še vseh šest župnij, ki spadajo k temu dekanatu.

Za vizitacijo je g. škof izdal posebno obširno brošuro, v kateri so razloženi pomen vizitacije, izpeljava, želje, delo itd. Pri vizitaciji bo g. škofa spremljal g. E. Borsi. Administrativne zadeve bo pregledal msgr. Gottardi, pisarniške pa g. Marussi. Izražena je bila želja, naj škofa spremljajo ali mu pomagajo pri vizitaciji tudi laiki, predvsem člani župnijskega pastoralnega sveta. Škof bo skušal tej želji ustreči.

Božja pot v Altöttingu

Altötting sega s svojimi početki tja v stare čase. Danes je lepo mesto z 10.000 prebivalci in je znano predvsem po svoji božji poti, ki je največja na Bavarskem, nekako narodno svetišče te dežele.

Prava božja pot je od leta 1489, ko se je v Altöttingu zgodil prvi zgodovinski priznanje čudež. Marijino svetišče je danes majhna, na dva dela razdeljena, bogato okrašena kapelica v obliki osmerokota in stoji na sredi glavnega mestnega trga, ki ga obdajajo razne druge stavbe. V cerkvi je Marijin kip, 65 cm visok, iz leta 1300.

Zgodovina tega Marijinega svetišča je tesno povezana z zgodovino, žalostjo in veseljem bavarske dežele in njenih prebivalcev. Pečat te slavne, a včasih krvave

zgodovine nosi malo Marijino svetišče, ki je kraj tihe in zaupne molitve. Sem so prihajali in še prihajajo preprosti verni ljudje, učenjaki, kralji in vojskovodje. 19. novembra lani je bil v Altöttingu papež Janez Pavel II., kjer so ga sprejeli z mogočno manifestacijo. Primorci smo bili prvič v Altöttingu leta 1960 ob 37. mednarodnem evharističnem kongresu v Münchnu. Bilo nas je 500. Šli smo s posebnim vlakom. Drugič smo bili leta 1968 in smo prišli iz Münchna. Pri obisku ima človek vtis, da smo Slovenci tam dobro zapisani. Altötting ni samo prijazna božja pot, ampak tudi kraj, ki more nuditi romarju marsikaj lepega in zanimivega.

Pri letošnjem skupnem romanju (od 6. do 10. julija) bomo štirikrat spali v Altöttingu in od tam bomo en dan šli do taborišča Mauthausen pri Linzu in en dan v Salzburg ter k jezeru Chiemsee. - I. šk.

Kam gremo?

Dijaki tržaškega učiteljskega A. M. Slomšek (samo dijaki, ki jih je zelo malo, ali tudi dijakinje?) in nekatere dijakinje priključene Vzgojiteljski šoli so poslali »Primorskemu dnevniku« pismo, s katerim protestirajo proti zavodskemu svetu in proti ravnatelju. Krivda obojih? Zavodski svet je odklonil predlog dijakov, da bi na dijaško proslavo 8. marca povabili tržaški folklorni ansambel Il canzoniere triestino, češ da v njegovem programu ni niti ene slovenske besede. Dijaki so nadalje hoteli, da bi na proslavi uprizorili Marainjevo dramo »Ženski na podeželju«. Ravnatelj je predlog odklonil, češ da je vsebina igre neprimerna in pohujšljiva. (Po sodbi »Mladike« je igra lekcija brutalnosti in cinizma; glej prvo letošnje številko.)

Zaradi teh odklonitev je mišljenje upraviteljev zavoda nazadnjaško, ki verjetno ne pozna besede pluralizem.

Kaj si vse dijaki upajo?! Vsekakor pa diši pismo po italijanskem slogu in verjetno ga dijaki sami niso napisali. Kje pa zmorejo kaj takega?

Človek se užalosti, ko se vprašuje, kakšni vzgojitelji (še predvsem vzgojiteljice) bodo ti mladi ljudje, ko jim bodo odprta vrata v osnovne šole in v otroške vrte in ko jim bo izročena nedolžna mladina. Se bolj pa se užalosti, ko vidi, da tako razkrajajoče delo podpira »Primorski dnevnik«. To potrjuje objava pisma dne 24. februarja 1981.

e. l.

Otroci žrtve lakote

Svetovna organizacija za varstvo otrok Unicef je objavila, da je v letu 1979 umrlo zaradi lakote 12 milijonov otrok. 780 milijonov ljudi živi v skrajni revščini, med njimi je 300 milijonov otrok. 500.000 žena v Aziji in Afriki umrje vsako leto pri porodu ali zaradi bolezni po porodu. Da bi se stanje zboljšalo, bi bila potrebna vsako leto velika denarna pomoč bogatih držav. Organizacija z žalostjo ugotavlja, da je zanimanje za otroke po svetu po svetovnem Letu otroka 1979 naglo padlo.

Bralci pišejo

Pavšalne sodbe in neokusnost na radiu Trst A

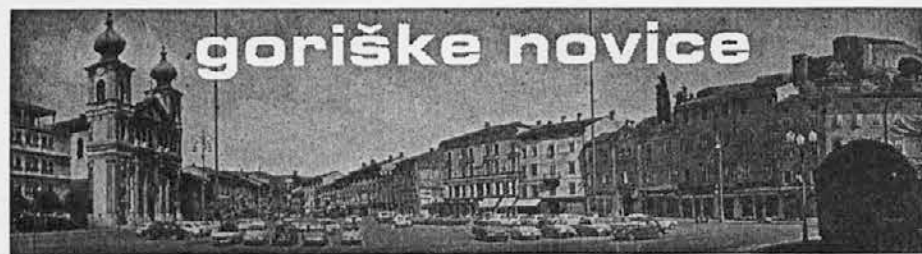
Ker ste že nekajkrat objavili mnenja bralcev o programih radija Trst A, upam, da boste sprejeli tudi to moje pismo in ga objavili na vaših straneh.

Radi poslušamo to postajo in je res tako, kot je pisala bralka v eni vaših zadnjih števil: radio nam pomeni oddih, pouk, zabavo, okno v svet. Vse to radi sprejemamo. Na živce pa nam gredo — to izjavljam tudi v imenu drugih, s katerimi se pogovarjam — razne cenene ocene, pavšalne sodbe in neokusnost.

Primer poceni in nepoklicane sodbe se mi zdi izjava voditeljice pri oddaji zabavne glasbe, o kateri bi se lahko na dolgo razpisala. Ko nam poklanja pesem Amerika (v soboto, 21. febr.), pristavlja, da »pevci, ki pojo to pesem, bi lahko povedali marsikaj drugega o Ameriki in ne samo hvalo«. Ta sodba me spominja na tisto oddajo, ki jo je vodil neki gospod več mesecev, potem ko je bil 14 dni v Ameriki, in je tam seveda videl prav malo »normalnega« in pozitivnega.

Drugi primer se mi zdi hujič. V oddaji, pri kateri sodelujejo dijaki višjih srednjih šol, nekateri profesorji in ne vem še kdo, smo prejšnji teden lahko slišali iz ust slovenskega popevkarja tako neprimerne izraze, kakor jih ne slišimo v nobeni beznici. Ne trdim, da bi moral biti radio vzgojna ustanova, toda nuditi v mladinski (!) oddaji izrazoslovje, ki ni v nobeni olikani družbi ponovljivo, se mi zdi skrajno neumestno. Kdor pripravlja te oddaje, bi moral to sam razumeti. In profesorji, ki pri teh oddajah sodelujejo, nimajo nobene besede in se z vsem strinjajo?

(Podpis)

goriške novice

Dr. Anton Strlè:

Molitev kot eksistenca

V okviru teološkega tečaja je v sredo 25. februarja bilo drugo predavanje, ki ga je imel profesor ljubljanske teološke fakultete dr. Anton Strlè. Profesor je znan strokovnjak za dogmatiko in je napisal več knjig. Med drugim je pripravil novo izdajo oz. prevod dokumentov zadnjega koncila z izčrpnim uvodom ter prevod glavnih dogmatičnih dokumentov Cerkve, ki se v latinščini imenuje Enchiridion dogmaticum. Včasih so izobraženci, zlasti duhovniki znali dovolj latinščine, da niso potrebovali prevodov iz tega jezika. Sedaj pa tudi duhovniki največkrat niso v latinščini tako podkovani, da bi brez težav razumeli cerkvene dokumente v originalu.

S takšnim delom se bavi prof. Strlè. Zato je tudi njegovo predavanje, posvečeno molitvi, bilo pogled dogmatika na molitev. Ni pa ostal le pri tradicionalnem nauku, temveč se je dotaknil tudi sodobnega iskanja v molitvi kot za yoga, transcendentalna molitev in podobno.

Debata je to pot bila bolj umirjena in stvarna. Razveseljivo je, da so vanjo posegli tudi laiki, predvsem iz vrst mladine.

Pustovanje v Katoliškem domu

Pustna nedelja ni priklicala v Katoliški dom tako veliko število gledalcev kot prejšnja leta. Poznalo se je, da je zbor »M. Filej« odpeljal s sabo v Celovec precej običajnih obiskovalcev predstav v Gorici. Program sam je bil razdeljen v dva dela: v prvem so nastopili igralci iz Štandreža, ki so predstavili komedijo A. Cehova »Jubilej«. V režiji Mire Štrukljeve so svojo enodejansko odlično naštudiralni in jo živo predstavili na odru. So pač zelo dobra igralska skupina, ki nikoli ne razočara. Za njimi je prisotne zabaval čarodej s svojimi umetnijami. Ta prvi del večera je bil dobro zamišljen.

Po odmoru je bilo rečeno, da nastopi na

ša mladina. Gre za ustaljeno navado, da posamezne skupine pripravijo kak krajši prizor v svoji lastni režiji. Pogosto so v preteklosti mladi igralci pokazali posrečne krajše stvaritve. V nedeljo je to uspelo samo podgorskim skavtinjam in skavtom. Morali bi prikazati dva prizora, »Jutranje vstajanje na taboru« in pa »Življenje v džungli«. Pod vodstvom dijakinje Katje Antonič so prvi prizor uspešno podale skavtinje in gledalce zadovoljile.

Za njimi so prišli na oder goriški skavti. Ti najbrž sami niso vedeli, kaj pravzaprav hočejo prikazati, ker divja pop glasba in zvijanje ob njej ni noben skeč. Se nižje je padla naslednja skupina treh glasbenikov, ki so na svoje instrumente hoteli zaigrati nekaj moderne glasbe. Poskus se jim je popolnoma ponesrečil.

Vsled tega mladina iz Podgore ni mogla predstaviti svojega zadnjega prizora, ker se je dvorana praktično izpraznila. S svojim prizorom so pa dekleta nastopila naslednji dan zvečer v domači dvorani. Podgorska mladina je izpričala, da tudi mladi lahko kaj lepega ustvarijo, če vzamejo zadevo zares. Ponesrečeni nastop ostalih naj bo mladim v koristen pouk.

Doberdob

Poroka. V soboto 7. marca se bosta v Doberdobu popoldne ob 3. uri poročila prof. dr. Ninko Černic in dr. Franka Ferlič. Da bi nova družina obogatila s svojo dejavnostjo in zvestobo naše versko in narodno občestvo, jima želijo Katoliško kulturno društvo »Hraste«, cerkveni pevski zbor, 3. četa skavtov in vsa župnijska skupnost.

V nedeljo 8. marca ob 16.30 bo v Katoliškem domu g. Vinko Zaletel v sliki in besedi prikazal zlato deželo

KALIFORNIA

SKPD »Mirko Filej«, ki ta večer prireja, lepo vabi k številni udeležbi.

Romanje in izlet na Sicilijo

Cetrtek 30. julija: odhod iz Gorice ob 6. uri. Kosilo v bližini Firenc. Popoldne postanek v Caserti. Ogled kraljevske palače iz 18. stoletja, ki jo je dal zgraditi Karel Burbonski. Na večer prihod v Neapelj, vkrcanje na ladjo. Odhod ob 20.30. Večerja in prenočitev na ladji.

Petek 31. julija: ob 7. uri prihod v Palermo. Dopoldne ogled mesta. Najprej obisk svetišča sv. Rozalije na griču Pellegrino. Tam bo občestveno bogoslužje. Izlet v Monreale, kjer stoji slavna gotška katedrala iz 12. stol. Popoldne ogled slikovitega tržišča »Vucirias«. Večerja in prenočitev. Po večerji možnost prisostvovati sicilijanskemu folklornemu nastopu.

Sobota 1. avgusta: odhod iz Palermo ob 7.30. Postanek v Segesti in ogled dorskega templja iz 5. stol. pr. Kr. Nato Selinunte in ogled starega mestnega dela z akropolo in vzhodnimi templji. Kosilo z ribami in tipični restavraciji. Popoldne v Agrigentu obisk Doline templjev. Večerja in prenočitev.

Nedelja 2. avgusta: odhod ob 7.30. Postanek v Piazza Armerina in ogled arheološko zanimive Ville Romane. Kosilo. Popoldne prek Enne po avtocesti v Sirakuzo. Čas za pobožnost v svetišču Marije solza. Večerja in prenočitev.

Ponedeljek 3. avgusta: vse dopoldne v Sirakuzi. Ogled mesta in Dionizijevih vrtov. Popoldne v Katanijo. Večerja in prenočitev.

Torek 4. avgusta: zjutraj izlet na ognjenik Etno. Avtobus pripelje do višine 2.000 m. Odtod je možno s sedežnico priti do observatorija na Etni (2915 m), od koder je moč videti bruhanje ognjenika. Kosilo v tipični restavraciji »Crateri silvestri« 2.200 m visoko. Popoldne ogled slikovite Taormine. Povratek v Katanijo. Večerja in prenočitev.

Sreda 5. avgusta: odhod ob 7.30. Ob 9. uri prihod v Messino, ogled stolnice. Ob 10.30 vkrcanje na trajekt za prečkanje silijske morske ožine. Po avtocesti do Cosenze. Kosilo. Popoldne prek Salerna v Pompeje, kjer je slavna bazilika rožnovenske Matere božje, ki jo je dal postaviti lani za blaženega razglašeni Bartolo Longo. Pobožnost v cerkvi. Prenočitev.

Cetrtek 6. avgusta: izlet na amalfitansko obalo. Kosilo v Sorrentu. Popoldne Castellammare di Stabia. Povratek v Pompeje.

Pobožnost v cerkvi, prenočitev.

Petek 7. avgusta: zjutraj obisk slavne benediktinske opatije Monte Cassino in bogoslužje v baziliki. Ob 11. uri odhod proti Albanskim gričem. Kosilo v Frascatiju v tipičnem lokalju. Popoldne povratek po avtocesti v Gorico.

Cena potovanja je 455.000 lir. Ob vpisu se plača na račun 100.000 lir, celotna vsota pa do 30. junija. Čas za vpisovanje je do 31. maja, to pa zato, da se bo vedelo, ali bo potnikov za dva ali za en avtobus. Razpoložljivih mest je 106. Če ne bo potnikov za 2 avtobusa, izgubijo pravico do potovanja tisti, ki so se zadnji javili. Svetujemo, da ne odlašate z vpisom.

Potovanje bo izredno zanimivo in bo nudilo veliko duhovne obogatitve. Ker je Sicilija daleč, posameznik le redko obišče ta otok. Skupinsko potovanje pa omogoči to, kar si posameznik le s težavo lahko privoščiti.

Nabirka za katoliški tisk na Gorškem

Gorica:	
Stolnica	165.500
Sv. Ignacij	192.000
Sv. Ivan	584.000
Placuta	82.500
Sestre čudodelne svetinje	133.000
Zavod sv. Družine	15.865
Kapucini	153.500
Doberdob	100.000
Dol	41.850
Gabrje-Vrh	112.000
Devin	35.000
Jamlje	147.200
Jazbine	20.000
Mavhinje-Sesljan	175.000
Nabrežina	300.000
Podgora	60.000
Rupa-Peč	255.500
Štandrež	240.000
Števerjan	61.000
Štmaver	30.000
Skupaj	2.903.915

Sovodnje (razdeljeno na):

Katol. glas in Mohorjevo družbo	36.370
»Dom«	30.000
»Družina« in »Ognjiščec«	30.000
verski tisk v župniji	30.000
	126.370

OBVESTILA

Nabirka za naše vzgojne zavode (Alojzijevišče in Zavod sv. Družine) na Gorškem bo drugo postno nedeljo 15. marca pri vseh slovenskih božjih službah.

Postni govori na Ljudskem radu Gorica (frekvenca 97,5 MHz) se bodo pričeli v petek 6. marca in bodo na sporedu na začetku slovenske oddaje ob 20. uri. Petkovi postni govori so letos namenjeni zakonskemu življenju. Duhovnik, ki je te govore pripravil, je prve štiri naslovil »Pogovarjava se«, »Človek ne živi samo od kruha«, »Najino odločanje«, »Dnevne drobnarije«. Letošnji postni govori so skrbno pripravljeni, zato svetujemo, da jih poslušate.

Občni zbor zveze slov. katol. prosvete bo v ponedeljek 9. marca ob 20. uri v prvem in ob 20.30 v drugem sklicanju v mali dvorani Katoliškega doma v Gorici.

V gledališču Verdi v Gorici bo v torek 10. marca ob 20.30 v organizaciji SSG iz Trsta nastopila Drama SNG iz Ljubljane

V okviru malega teološkega tečaja bo predaval v sredo 11. marca ob 20. uri v Katoliškem domu v Gorici teolog dr. Janez Juhant na temo:

KRISTJAN PRED VREDNOTO IN SKODLJIVOSTJO ZNANOSTI

s Cankarjevo igro »Hlapci«. Režija Mile Korun. Igra je za goriški abonma. Na predstavo bo udeležence s Krasa pripeljal avtobus, ki bo vozil po običajni poti.

Plešivo. Osnovna šola in krajevni župnijski svet prirejata prvo predavanje, ki bo v šoli na Plešivem v torek 10. marca ob 20.15 na temo »Živčnost - bolezen naših dni«. Predaval bo dr. Bernard Spacapan. Vsi toplo vabljeni!

V Društvu slov. izobražencev v Trstu, ul. Donizetti 3 bo v ponedeljek 9. marca govoril prof. A. Rebula, ki bo ponovil svoje predavanje z naslovom »Knez tega sveta«. Začetek ob 20.15.

NSK v Trstu vabi na predavanje »Povezava slovenskih dežel z italijanskimi v obdobju beneške republike«. Predava dr. Ferdo Gestrin v sredo 11. marca ob 18.30 v mali dvorani Kulturnega doma v Trstu.

Skupno tržaško romanje na Brezje bo v soboto 25. aprila. Vodil ga bo škof Belomi. Približni program: ob 6. uri odhod s Tržaškega; ob 11. uri somaševanje na Brezjah; ob 13. uri kosilo v Radovljici; po kosilu ogled blejskega jezera, župnijske cerkve na Bledu in cerkvice na otoku; ob 18.30 zaključna pobožnost v Kosezah pri Ljubljani. Vpisovanje se bo pričelo to nedeljo. Vpisujejo vsi dušni pastirji do 31. marca. Pri vpisu je treba predložiti potni list, kdor ga nima, pa veljavno osebno izkaznico. Stroški znašajo 17.500 lir. Kdo nima potnega lista, doda še 2.800 lir za skupni potni list. Romanje prireja tržaška Duhovska zveza.

ACM vabi na ekumensko potovanje v Grčijo. Potovanje bo od 26. avgusta do 4. septembra letos. Odpotovali bomo z avtobusom iz Trsta in Gorice do Brindisija in se tu vkrcali na ladjo za Patras. V Grčiji bomo obiskali zgodovinska in klasična mesta ter kraje, ki jih je obiskal apostol Pavel: Korint, Atene, Epidavrus, Micene, Delphi, Olimpijo ter znamenite samostane Meteora. Obiskali bomo tudi Solun in novo cerkev na čast sv. Cirila in Metoda. V Atenah bomo obiskali pravoslavne in katoličane vzhodnega obreda. Vračali se bomo skozi Skopje, Beograd, Ljubljano in Trst. Podrobni spored bo dobil vsak, ki se za potovanje zanima. Celotni stroški znašajo 580.000 lir, razen če ne pride lo podražitve bencina. Vpis do zasedbe mest v avtobusu ali do velike noči. Vpise sprejemata g. Artur Koshuta, via Mameli 8, Gorica in dr. Jože Markuža, Mavhinje 13, Trst (tel. 209958). Za potovanje v Grčijo je potreben veljavni potni list.

Popravek. V članku »Ob sklepu pastirskega obiska v Mavhinjah« je prišlo do tiskovne napake, ki kvaril smisel nekega stavka, ki se mora pravilno glasiti: »Priporočil je (g. nadškof) občasna skupna srečanja ne samo za razpravljanje, temveč tudi za molitev in za obhajanje nekaterih večjih praznikov.«

POSTNI GOVORI 1981

Predmet govorov je sv. maša. Govorili bodo slovenski duhovniki, ki živijo v Rimu, le uvodni govor bo imel dr. Lojze Škerl iz Trsta.

Petek 6. marca: Pomen in važnost letošnjih postnih govorov (dr. Lojze Škerl).

Torek 10. marca: Podoba iz Stare zaveze: Izak (dr. Frančišek Segula).

Petek 13. marca: Podoba iz Stare zaveze: Malahija 1, 1 - Cista daritev (dr. F. Segula).

Ljubljanska TV

Spored od 8. do 14. marca 1981

Nedelja: 16.05 Bijelo polje. 17.00 Mayerling, film. 20.00 Svetozar Marković, nad. 21.00 Očetje samomorilci, dok. oddaja.

Ponedeljek: 16.45 Umetnostno drsanje. 17.50 Minigodci. 18.00 Narava in človek. 20.00 Družinski album, drama. 21.05 Kulturne diagonale. 21.45 V znamenju.

Torek: 17.15 Lolek in Bolek. 17.25 Slovenski ljudski plesi: Koroška. 17.55 Mali svet. 21.05 Zgodba o vitezu des Griexu.

Sreda: 17.45 Peli so jih mati moja. 18.00 Velike razstave. 18.45 Mečtarji in ženitni posredniki. 20.00 Bela vročica, amer. film. 21.50 V znamenju. 22.05 Jahorina: veleslalom za evropski pokal.

Četrtek: 18.10 Istanbul, turški film. 18.45 Po sledih napredka. 20.00 Glasbeni četrtek. 22.30 Slalom z Jahorine.

Petek: 17.20 Družina Smola. 18.30 Ali je človek po naravi agresiven? 20.00 Zakaj ne Evens, angl. nad. 21.35 Delavski razred gre v raj, ital. film.

Sobota: 12.55 Nogomet Rijeka: Zagreb. 15.50 Potovanje z balonom, franc. film. 18.55 Naš kraj. 20.00 Sobotna tv križanka. 21.45 Veleslalom. 22.05 Sneg pod nogami, češki film.

DAROVI

Za sklad Družbe sv. Mohorja: R. Manetti 8.700 lir.

N.N.: za Alojzijevišče in Katoliški glas po 20.000 lir.

Za Pastirčka: M. Čargo 10.000; iz Nabrežine od srečolova 40.000; Z. Simčič ob deseti obletnici smrti drage Zalke 20.000; N. N. 10.000; I. Zavadlav 6.000 lir.

Za Našo pot: E. K., Vrh 10.000 lir.

Za števerjansko cerkev: namesto cvetja na grob Mariota Komjanca so darovali mati Frančiška vd. Klanjšček 30.000; sestra Alma in družina Klanjšček 20.000; teta Frančiška Vogrič vd. Hlede 30.000; Felicita Humar 10.000 lir.

Za župnijsko dvorano v Nabrežini: Tadjana in Antek namesto cvetja na grob Ljube Štanj 20.000; v isti namen Mery in Adolf Pertol 20.000 lir.

V spomin Ivanke Devetak: Ivan in Anica Ciani ter Pepca Bandelj iz Komna za tržaške skavte in klasični licej »F. Prešeren« v Trstu po 15.000 lir ter za cerkev v Novi Gorici 20.000 lir.

Iz zapuščine pok. Terezije Pelc: 50.000 za Katol. glas, 50.000 za Pastirčka, 50.000 za Skupnost Družina Opčine, 50.000 za slovenske misijonarje.

Za cerkev na Opčinah: žena in otroci ob peti obletnici smrti nepozabnega moža in očka prof. Jožeta Peterlina 50.000; N. N. 10.000; N. N. 3.000; razni 4.500 lir.

Za cerkev na Ferlugih: družina Brišček ob obletnici smrti sina Edija 10.000 lir.

Za cerkev v Ricmanjih: Albina Berdon 10.000; Elda Petaros 20.000; N. N. 10.000 lir.

Za dom p. Leopolda pri Domju: I. Ambrožič, Trst 20.000; I. A., Trst 20.000; Karla Furlan 10.000; družina Theuerschuch Frankovac 20.000; N. N., Mačkolje 10.000; Ana Okretič, Mavhinje 10.000; Lucija Zobec, Trst v spomin na pok. moža 50.000; Marija Batistič, Trst 10.000; N. N., Gorica s posebno prošnjo p. Leopoldu za pomoč v važni zadevi 50.000; A. J., Trst 20.000; N. N., Kolonkovec 10.000; Marjeta Krevatin, Trst 10.000 lir.

Za katedralo v Skopju: Ivanka ob 10. obletnici smrti sestre Romane 5.000; sestrične iz Gorice v isti namen 20.000; Albina C. 20.000 lir.

Za potrebne: Malalan, Opčine 10.000; Hrast, Opčine 2.000 lir.

Vsem plemenitim dobrotnikom Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Vsi ljudje se motijo; toda samo veliki ljudje priznajo, da so se zmotili (Bernard Fontenelle).

KMEČKA BANKA

Ustanovljena leta 1909

GORICA **Korzo Verdi, 51**

Telefon: 84206 - 84207 - 85383

Telefon menjalnice; 83909

Telex 460412 AGRBAN

VSE BANČNE USLUGE MENJALNICA

RAZPOLAGAMO Z VARNOSTNIMI SKRINJICAMI